

SVETE MISE U TJEDNU 24.7.2016. – 31.7.2016.

Datum	Dan	Kalendar	Misna nakana
24.07.	NED	17. NEDJELJA KROZ GODINU	08.00 – Sv. Misa (Sv. Ana): + Ivan Miletić, Dragutin i Cveta Račan 09.30 – Župna Sv. Misa (župna crkva) 19.00 + Jakob i Josipa Mesarov
25.07.	PON	SV. JAKOV, apostol	09.00 – Sv. misa na groblju/proštenje: + Jakob i Žljko Milek, Marijana Brlečić
26.07.	UTO	<i>Sv. Joakim i</i> <i>Sv. Ana</i>	07.00 + Marica, Martin, Ana i Valent Marčinko; *zahvala za 40. Godina svećeništva preč. Mirka Horvatića 11.00 – Sv. Misa / proštenje (Sv. Ana): + Katarina i Valent Kolar
27.07.	SRI	<i>Sv. Klement</i> <i>Ohridski</i>	07.00 + Ankica Lukić 19.00 – Marijina Legija
28.07.	ČET	<i>Sv. Prohor</i>	07.00 + Jakob i rodit. Šoš 11.00 – Klečanje u Župi Hlebine
29.07.	PET	Sv. Marta	18.30 – Molitva Sv. Krunice 19.00 – KUMULATIVNA: Jakob i obit. Brcković i Lauš; Martin i Ana Mesarov, Petar i Terezija Matoničkin; za duše u čistilištu; Ivica Fancev (1. mj); Jakob Vranić i obit. Cik; Ivica Juranić; Vjekoslav (m) i obit. Aušperger 19.30 – Euharistijsko klanjanje
30.07.	SUB	<i>Sv. Petar</i> <i>Krizolog</i> <i>BDM u subotu</i>	07.00 + Marta Stančeta (god.) 19.00 – Sv. Misa (Šemovci): + Marica, Jakob i obit. Botinčan, obit. Kirin
31.07.	NED	18. NEDJELJA KROZ GODINU	09.30 – Župna Sv. Misa (župna crkva) 11.00 – Sv. Misa / proštenje (Sv. Ana): + Valent, Đuro i Mara Zidar, Katarina, Valent i Marija Kolar 19.00 + Andrija (60.god) i obit Ivančan

ŽUPNI LISTIĆ

ŽUPA SV. MARTINA BISKUPA

Godina VI – broj 35, srpanj 2016.

JEZIK MOLITVE

Lk 11,1-13

Molitva je srce svake vjere. Ondje gdje umire molitva, umire i vjera. Biti vjernik znači moći moliti. Iako jezik molitve ima različite oblike (prošnja, zagovor, blagoslov, zahvaljivanje, slavljenje, klanjanje, hvala), svi se oni naposljetku slijevaju u radikalnost najjednostavnijeg zavaja ili u šutljivo predanje Drugome – istodobno Udaljenom i Bliskom.

Četiri su značajke jezika molitve: jednostavnost, iskrenost, sabranost i zajedništvo. *Jednostavnost.* Molitva nije neki uzvišeni, posebni jezik, pun 'svetih fraza', recitacije i formalnosti. Isus se obraćao Bogu ('Abba') jednostavnim riječima i materinim jezikom. 'Oče naš' je molitva izrečena na pučkom aramejskom jeziku, a ne na 'svetom jeziku'. Nikakav 'govor u jezicima', nikakve spektakularne molitve ne nalazimo kod Isusa. Naprotiv, izričito poziva da naša molitva bude *skrovita, u tajnosti* (Mt 6,6), *kratka* – bez floskula, mnoštva riječi i blebetanja (Mt 6,7). Molitva dolazi iz *unutarnje spontanosti*, iz obične svakidašnjice, izrečena najvlastitijim riječima: glasna ili nijema, nemoćna da se izreče, kao vapaj i hvala, zaustavljena na rubu usana.

Iskrenost. Molitva nije pobožna poza, nego iskren stav. Iskrenost je temeljni čin molitve. U golosti svoga bića, u nadvladavanju samoljublja, u odmaku od svoga 'ja', pogled nam se širi. Ne možemo drukčije nego u molitvi krenuti od samih sebe, oslobođeni od laži, lažnih veličina, krivih skromnosti, istina i zabluda o sebi, uloga i poziva. U Bogu kao u zrcalu vidim stvarnost svoga srca i dubine nesvjesnoga. Iskrena *samospoznaja* uvjet je da se može moliti. Nijedan iskrena molitva ne propada, jer Bog vjerno sluša.

Sabranost. Čovjek često živi u stanju rastresenosti. Molitva je uvježbavanje u uvijek novoj sabranosti i usredotočenosti, u nezaboravu otajstva koje nas okružuje. Nenaikao gledati unutar sebe, jer je sav okrenut prema vani, čovjek se gubi u vanjskom, u natjecanju da bude viđen. Molitva je uranjanje u sebe, vraćanje k sebi, osvješćivanje, nutarnja tišina. Sabranost objedinjuje u sebi sve dimenzije: razum, volju i osjećaj, iskustvo i misao, vanjsko i unutarnje. Sabrati se znači *biti sjedinjen*. Tada se, poput pozvanih u Svetom pismu, može reći 'Evo me' (1 Sam 3,4). Sabranost, dakle, zahtijeva stanje *budnosti* i spremnosti odgovoriti na suptilne niti i poticaje koji nas povezuju s *jednim*, s Tajnom koja otkupljuje. Sabranost preobražava čovjeka, mijenja naše lice iznutra.

Zajedništvo. Na zemlji smo jedni drugima put prema Bogu, ali često i zapreka na tom putu. Smetnja smo jedni drugima jer smo nepročišćeni, sebični, u sebe zatvoreni. Teško ulazimo u svijet bližnjih. Rijedak je istinski susret. Molitva je unutarnja snaga sveobuhvatnog zajedništva s Bogom i ljudima, 'povezanost duša' koja uklanja neprijateljstva, nadilazi predrasude, potiče na dijalog i pomirenje. Isus izričito zahtijeva, kao uvjet svake kršćanske molitve, *spremnost na praštanje*. Autentičnost molitve mjeri se stoga sposobnošću prijateljavanja i zajedništva pa je jezik molitve poziv na odgovornost za svijet i zajedničko dobro.

Kod Luke čitamo: «Koliko li će više Otac s neba *obdariti Duhom Svetim* one koji ga zaištu!» Dar Duha Svetoga je najizvršnije «dobro», snaga je Neba unutar nas. Svaka molitva otvara čovjeka za dar Duha Svetoga koji zacjeljuje naše rane i uzdiže našu svijest. Primanje Duha Svetoga primanje je snage Božje. (*Fra Anđelko Domazet*)

SVETI JOAKIM I SVETA ANA

Iako Sveto pismo nigdje ne spominje **roditelje Blažene Djevice Marije**, crkvena predaja ih pozna poimence, i to kao **svetog Joakima i svetu Anu**, a svjedočanstva o njima prije svega crpimo iz apokrifnog spisa iz 2. st. poznatog kao **Jakovljevo protoevanđelje**.

U tom smislu, najstariji poznati spis koji spominje Marijine roditelje – **Jakovljevo protoevanđelje** – potječe dosta godina nakon njihove smrti i smrti ostalih očevidaca Isusova vazmenog otajstva (nastao je u 2. st., a prvotno je napisan na grčkom jeziku, ali nam je ostala sačuvana redakcija iz 4. st., koja je nastala u Egiptu), a po svom sadržaju neodoljivo podsjeća na starozavjetni tekst o **majci proroka Samuela** (koja se također zvala Ana), pa se pitamo koliko se u njemu treba iščitavati povijesna zbilja, a koliko literarna fikcija.

Prema njemu, Marijin otac se zvao **Joakim** (neki drugi izvori navode druga imena), a bio je vrlo pobožan i bogat čovjek. Njegovo ime hebrejskog je porijekla i znači *Bog čini jakim*. Sav prihod od zemlje dijelio je na tri dijela – jedan dio za sirotinju, drugi dio za hram, a tek treći dio ostavljao je sebi i svojoj ženi Ani za život. Unatoč pobožnom životu i stalnim molitvama, **nisu imali djece**, sve do duboke starosti, kad su im nade već ponestale. Biti blagoslovljen djecom značilo je u ono vrijeme imati posebnu Božju naklonost, ali isto tako svi oni koji nisu mogli imati djecu smatrani su u društvu manje vrijednima, a od Boga ostavljenima.

Upravo to je mučilo Joakima te je jednom prilikom, shrvan turobnim mislima, sa svojim stadom otišao **u pustinju** kako bi ondje u samoći oplakivao svoju sudbinu. No, jednoga mu se dana ukazao anđeo i rekao mu da će ga **Bog blagosloviti djetetom**. Potom se anđeo ukazao i Ani i navijestio isto. Obradovani tom viješću, obećali su Bogu da će dijete posvetiti u hramu.

Tako su, prema **Jakovljevu protoevanđelju**, Joakim i Ana dobili posebnu čast, odnosno postali su **roditelji Blaženoj Djevici Mariji**, a djed i baka Spasitelju svijeta. Mariju će odgajati u svojoj kući do treće godine, a potom će ju, prema danom obećanju, odvesti **u hram**, gdje će ona provesti do svoje dvanaeste godine, kada će biti zaručena za Josipa.

S vremenom će taj apokrifni spis, uz neke druge, oblikovati pobožnost prema roditeljima Djevice Marije, a potom će se oni početi i liturgijski častiti. Tako postoje neka svjedočanstva koja potvrđuju kako se sveta Ana **na Istoku** častila već u **4. st.**, a car Justinijan I. je 550. god. njoj u čast sagradio crkvu u Konstantinopolu. Postoje i svjedočanstva koja potvrđuju kako su se ondje zajedno Marijini roditelji častili u 6. st., dok će se na Zapadu najprije pojaviti pobožnost prema svetoj Ani, i to u 10. st., a kasnije i prema svetom Joakimu, čini se značajnije tek u 16. st.

Papa Urban VII. uveo je blagdan svete Ane za Englesku 1378. god., a papa Grgur XIII. proširio ga je **1584. god. na cijelu Crkvu**. Sam blagdan svete Ane se i na Istoku i na Zapadu slavio u različite dane tijekom stoljeća (npr. 25. srpnja, 9. rujna ili 8. prosinca), sve dok se puno kasnije nije utvrdio današnji. Sveti Joakim je ostao zasjenjen, ali je također uvršten u liturgijski kalendar 1584. god. (slavio se 20. ožujka), a tada su se, pa sve do **1969. god.**, dvoje supružnika slavili zasebno. Od te se godine njihov spomen slavi **zajedno**, i to **26. srpnja**.

U ikonografiji se sveta Ana prikazuje s Joakimom, Isusom i Marijom, a oznake su joj **knjiga i vrata**. Sveti Joakim se obično prikazuje s lopatom, sa svetom Anom i Djevicom Marijom, a oznake su mu **janje i golub**.

... nastavak na sljedećoj stranici ...

I danas je puno raširenija pobožnost prema svetoj Ani nego prema svetom Joakimu, a vrlo je omiljena svetica u hrvatskom narodu. Zaštitnica je **roditelja bez djece, trudnica**, majki i baka, udovica, kućanica, tkalja, radnika raznih struka, a zazivaju je kod **neploidnosti** i izgubljenih stvari, te kao pomoćnicu pri lakoj smrti, kod kostobolje i groznice. Sveti Joakim se posebno časti kao zaštitnik **očeva i djedova**, ali i kao zaštitnik domaćica, trudnica i porodilja. Njihov se pak blagdan slavi također i kao **dan posvećen bakama i djedovima**. Štuju ih, posebno svetu Anu, uz **katolike, i pravoslavci, anglikanci i muslimani**.

S obzirom na sve rečeno, iako ne možemo sa sigurnošću reći tko su uistinu bili roditelji Blažene Djevice Marije i kakav im je bio životni put, bez imalo sumnje možemo zaključiti da je riječ o **odabranim osobama** koje je Bog nagradio tolikom milošću da budu roditelji Majci Božjoj i djed i baka Spasitelju svijeta. Gledajući Marijinu kasniju životnu mudrost i bezuvjetno predanje Božjoj volji, ne možemo nego zaključiti kako za to barem jednim dijelom možemo zahvaliti i predanosti tih dvoje **svetih ljudi**.

OGLASI

OBLAČENJE U CRKVI: Crkva je sveti prostor i molim vas i zapovijedam kao župnik da se u crkvu ne ide u kratkom, prozirnem i nedoličnom odijelu. To je na poseban način važno kod vjenčanja i krštenja. Nitko tko je nedolično obučen neće moći ući crkvu.

Zahvaljujemo obiteljima koje su dale obiteljski dar a potičemo i ostale. Hvala na doprinosu za tisak Župnog listića.